

Harry Westheim : Lofotraidet
 " 100405 1941
 Lopo media forlag A/S
 Svolvær 1991

- uventet. Viktigst var ssige sida. Særlig folk untring i all motgang- ble vurdert som viktigst fikk.

blikkelig fyldige skil- igt der oppe i isødet. ringen av hurtigruta lerede derfra var be- lighet og en skanda-

ET?

le et britisk ansvar.
 O (Directorate of
 (Special Operations

inne i bildet og stilte Ismay om viktige si- hurchill opptatt av at ,skerne unødig slik at mente han man unn- ve norskekysten, men

i kjentmenn og loser! derveis. En av de be- i Marinen, forteller at oldte toktet fra sin ikke * bety annet enn i bnaet med å skaffe praktiske detaljer.

raidet legges det vekt - de 52 nordmennene. ntrykk av at han ledet t som Kompani Linge ihvertfall fastslå, selv mpaniet ligger i et lite med så langt som å si

at han for sin del ikke har vært i stand til å verifisere fra offi- sielt norsk kildemateriale opplysningen både i Linge-boka og i Kjeldstadli's «Hjemmestyrkene» om at «Norwegian Independent Company no. 1» ble formelt opprettet en god del senere, nemlig i juli 1941. Når det ellers gjelder Martin Linges status på dette tidspunkt, kommer vi vel nærmest det riktige om vi sier han både som soldat og motstandsmann snarere sto under britisk kommando enn under norsk.

Et par konkrete episoder underveis peker i samme retning. I følge Carl M. Ellingsen ville Linge under en seremoni om bord da de nærmet seg norskekysten ha de norske deltakerne til å sverge troskap til ham (Linge) før de gikk i land. Ihvertfall vi som tilhørte Marinen avslo dette, forteller Ellingsen.

Linge tumlet også med en plan om å ta ei hurtigrute i Svolvær og dra over til Bodø for å besette flyplassen. Deretter aktet han å påkalle britiske fly og styrker til hjelp, mest sannsynlig for å komme i gang med gjenerobring av tapte skanser, ja kanskje hele Norge?

Dette siste var åpenbart ikke noe han verken hadde disku- tert eller fått noen som helst form for godkjenning til av nor- ske myndigheter.

Derimot er det vel kjent at britene, og ikke minst SOE sta- dig gikk med slike luftige tanker og mer eller mindre utarbei- dede planer allerede tidligere enn dette.

I ettertid kan vi indirekte også finne ut at den norske stat ved Regjeringsadvokaten mener raidet var britisk. Kjeldstadli nevner i «Hjemmestyrkene» (note 41, s.359) at o.r.sakfører Brynjulf Vik fra Svolvær reiste erstatningssak mot Staten for- di han ble tatt med som nazist og internert resten av krigen på Isle of Man. Han tapte saken fordi Regjeringsadvokatens på- stand ble tatt til følge.

HVA VISSTE DEN NORSKE REGJERINGA OM RAIDET?

Dette spørsmålet er vanskelig å besvare entydig og overbevi- sende. Både Olav Riste i «Londonregjeringa» I og Sverre Kjeldstadli i «Hjemmestyrkene» I ender opp uten definitive